

STŘEDNÍ PRŮMYSLOVÁ ŠKOLA POTRAVINÁŘSTVÍ A SLUŽEB PARDUBICE

KLÁSEK

Nový školní rok už běží tři měsíce a po Klásku ani vidu, ani slechu...

Čtenáři zvyklí na pravidelný dvouměsíční interval vydávání už museli být úplně napjatí. Nicméně můžeme si všichni oddechnout, nový Klásek je na světě.

Podílel se na něm dosti omlazený redaktorský tým, velká část redakce totiž Potravinu opustila s výučním listem či maturitou v kapse, a tak jsme museli najít nové tváře.

Jednou z těch nových tváří je i pan Jeřábek, jenž se ujal grafického zpracování Klásku, za což mu děkujeme.

Pevně věříme, že se Vám nové číslo Klásku líbí a také že už nebudete muset na další Klásek tak dlouho čekat. :-)

ZPRÁVY ZE ŠKOLY ANEB LETEM ŠKOLOU

Před koncem předchozího školního roku si žáci i učitelé pořádně zasportovali v rámci sportovního dne, tentokrát na sportovišti u sokolovny na Olšinkách. Čekaly je disciplíny, jako je woodkopy, bažina, chůze po slacklině či lukostřelba.

LETOŠNÍ ŠKOLNÍ ROK ZAČAL AŽ 4. ZÁŘÍ, COŽ JE NEJZAZŠÍ DATUM, KDY MŮŽE NORMÁLNĚ ŠKOLNÍ ROK ZAČÍT. NENÍ TO KRÁSNÉ?

Že si učitelé o prázdninách válejí šunky?

Co vás nemá, věnují se sebevzdělávání! V srpnu se tak paní učitelka Zdenka Kremličková vydala do firmy Almeco v Úvalech u Prahy, aby absolvovala workshop na téma zmrzliny. Ve stejné firmě pak absolvovala kurz paní učitelka Šárka Bouchalová, která se v říjnu vzdělávala v Úvalech na téma glazé a polevy.

„HOŘÍ, OPUSŤTE NEPRODLENĚ BUDOVU!“

Toto hlášení jsme slyšeli 6. září, naštěstí šlo pouze o cvičný požární poplach. Skoro všichni jsme se dostali rychle ven, provětrali jsme se a zase šup do škamen.

V září napekli naši pekaři přes 400 chlebů z ukrajinské mouky.

Ty si pak převzala Potravinová banka Pardubice, která je neprodleně předala sociálně slabým a jinak potřebným občanům v regionu. Celá akce byla součástí iniciativy Ministerstva vnitra Pečeme chléb z minového pole, která má za cíl upozornit na zaminované oblasti východní Ukrajiny a na sbírku na odminovací stroj Božena. Mouka ze západní Ukrajiny předtím prošla v laboratořích naší školy expertízou, která potvrdila její nezávadnost.

Ani letos nás neminuly TECHNOhrátky, projekt na podporu technického vzdělávání. Byli jsme jedenáctou zastávkou letošního ročníku, přijelo k nám celkem 136 žáků z 11 škol a stali jsme se nejžádanější zastávkou – na žádnou jinou školu nedorazilo tolik žáků. Žáci druhého stupně základních škol, které čeká za chvíli rozhodování, jakou střední zvolí, si u nás vyzkoušeli práci v laboratořích, sensorickou analýzu nápojů a podívali se také k pekařům, cukrářům, číšníkům a prodavačům. Věříme, že dost z nich uvidíme v příštích letech v našich lavicích.

Poprvé jsme se zapojili do Dní kulturního dědictví.

V sobotu 9. září prováděl pan ředitel a paní učitelka Kovaříková zájemce po školním mlýně a dalších historických prostorách školy. Během dne zhlédlo školu přes 140 zájemců – zájem byl tak velký, že naši milí průvodci museli přidat ještě jednu prohlídku, aby se na všechny dostalo. Prostě mít školu v památkově chráněné budově, a ještě navíc s mlýnem, je závazek.

Kdo zavítal na tradiční Krajské dožínky do centra Pardubic, mohl navštívit náš stánek, kde byly k zakoupení dobroty z našich školních dílen. Navíc byly během dožíněk vyhlášeny výsledky soutěže MLS Pardubického kraje, o kterých rozhodovala v porotě i paní učitelka Jana Šedivá.

Pohřebačský jarmark, konaný na svátek svatého Václava, patří mezi zavedené regionální události. Naše škola však na něj zavítala prvně. Zájem o naše výrobky naznačil, že pravděpodobně jsme se ve vesnici u Opatovic nad Labem neukázali naposledy.

Hvězdy filmového plátna si daly dostaveníčko s filmaři v naší škole 3. října.

Kdo byl těmi hvězdami? Přece naši žáci a učitelé. Během celého dne filmaři z firmy 11:11 production nabrali velké množství záběrů, ze kterých vzniklo dvouminutové propagační video, které je ke zhlédnutí na našem youtubovém kanále.

foto: Barbora Štěpánková

Světový den chleba a pečiva se každý rok připomíná 16. října.

A my jako škola věnující se vzdělávání pekařů jsme si samozřejmě museli tento den připomenout – a pekaři to oslavili jak jinak než pečením.

Když se objeví ve škole pan Martin Smolný, všem je jasné, že se koná barmanský kurz. Tento rok proběhl na přelomu října a listopadu.

Společenskovední odborníci nás příliš často nenavštěvují, malou výjimkou byl v úterý 7. listopadu pan Mgr. Libor Dušek, Ph.D, z Filozofické fakulty Univerzity Pardubice. Ten popovídal třídě P2. B v hodině základů společenských věd o svém oboru, tedy kulturní antropologii a etnologii. Velmi zajímavé pak bylo vyprávění o terénním výzkumu v Afghánistánu a Pákistánu či o vývoji postavy Krakonoše.

Od konce září až do půlky listopadu jste si mohli všimnout zvýšeného počtu změn v rozvrzích. Důvodem byly mimo jiné přehlídky středoškolského vzdělávání, kterých se naše škola účastní. Objeli jsme tato města: Rychnov nad Kněžnou, Náchod, Trutnov, Jičín, Hradec Králové, Kolín, Českou Třebovou, Svitavy, Chrudim, Havlíčkův Brod, Žďár nad Sázavou, Hlinsko, Heřmanův Městec a samozřejmě Pardubice, kde jsme nechyběli ani v Ideonu, ani v Enteria aréně.

V listopadu se naše cukrářky Thi Chinh Pham a Anna Javůrková z 3. B zúčastnily soutěže společnosti ETA, kdy jejich úkolem bylo ztvárnit výrobek této tradiční české firmy cukrářským výrobkem. Děvčata si vybrala žehličku.

Ta je, co?

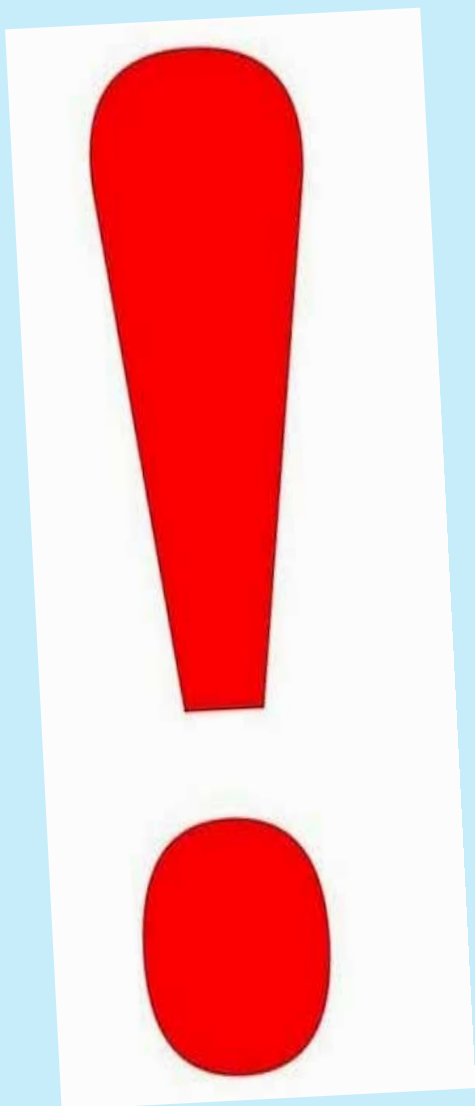
Z přihlášených 84 škol pouze 48 splnilo podmínky a naše žehlička se umístila na krásném 19. místě.

Průměrný věk knih v naší školní knihovně... se snížil!

Pan knihovník totiž zakoupil nové tituly díky peněžnímu daru skupiny Vypsaná fixa, která se zřekla svého honoráře za vystoupení na lednovém maturitním plese. (Určitě i proto, že dva její členové, Pítrs a Mejla, jsou našimi absolventy.) Nově si tak můžete půjčit třeba nějaké díly komiksu (mangy) Naruto, knihy

od Františka Kotlety, Pygmalión, český bestseller Gump – pes, který naučil lidi žít. Nechybí ani Chlapec v pruhovaném pyžamu, Nesbův Syn či Konec punku v Helsinkách od Jaroslava Rudiše. Letos jsou výpůjční hodiny stanoveny na pondělní velkou přestávku (9:35 až 9:55) či kdykoli po předchozí domluvě s gr. raislerem, jenž vykonává funkci knihovníka.

Všimli jste si, že byla vyhlášena literární soutěž?

Zadání č. 1 zní: „Co jsem hledal a (ne)našel“, případně „Co jsem našel a (ne)hledal.“ K vyjádření lze zvolit i formu matematického, fyzikálního či chemického vzorce, v tomto případě mějte na paměti, že je vždy třeba provést důkaz! Slohový postup a literární útvar jsou libovolné, nutné dodržet rozsah jedné normostrany (1800 znaků, 250 slov).

Zadání č. 2 je (Ne)známé osobnosti. Vžijte se do role badatele a podejte svědectví o mimořádném činu či obětavém chování obyčejného člověka z vašeho okolí. Text v rozsahu minimálně 250 slov lze doprovodit fotografiemi.

SLOHOVÝ ÚTVAR NENÍ URČEN.

PRÁCE ODEVZDEJTE VYUČUJÍCÍM ČJL

DO 30. 4. 2024.

PALMERY, VEDRO, HORY ANEB HOLKY Z 1. NS VE ŠPANĚLSKU

Dnem 27. června začala našim dvěma studentkám tříměsíční pracovní stáž na jihu, ve španělské Granadě v rámci programu Erasmus+.

Adéla Králová a Natálie Koláčná (v tomto školním roce obě studentky 1. NS) se toho dne vydaly na tři měsíce vstříc dobrodružství, zážitkům a novým zkušenostem.

Děvčata pracovala v malé španělské vesničce v horách zvané Alfacar v rodinné pekárně. Zde se od svých kolegů naučila péct jejich typicky španělské dobroty.

Nejznámější byly takzvané palmery, celým Španělskem milované piononos nebo takzvané Torta de la Virgen, typické pro jeden ze španělských svátků (těch za den zvládla okolo stovky). Kolegové na ně byli milí, tak se zde děvčatům dobře pracovalo.

Ve svém volném čase po práci a o víkendech holky co nejvíce poznávaly své okolí blízké i vzdálenější. Od téměř nejvyšších hor Španělska Sierra Nevada, vodních stezek mezi horami až po Madrid a Barcelonu, ale rády také trávily víkendy u moře, které měly asi 1,5 hodiny cesty. Teplota vzduchu jim denně běžně vystoupala až na 48 °C a více.

„Jsme velmi rády, že jsme dostaly tuto možnost, díky které jsme si vyzkoušely život v zahraničí a celkově úplně jiný život, než je tady v Česku. Poznaly jsme spoustu nových přátel a skvělých lidí, zažily spoustu skvělých chvil a poznaly spoustu krásných míst,“ svěřily se Klásku.

Adéla Králová a Natálie Koláčná

ROZHOVOR S UČITELEM: DANIEL KUREČKA

Jedním z nových učitelů, kteří k nám letos nastoupili, je i pan Daniel Kurečka. A tohoto mladého stále usměvavého angličtináře jsme pro vás vyzpovídali.

Na jakých školách jste studoval?

Studoval jsem střední zdravotnickou školu v Hradci Králové, obor laboratorní asistent. A vysokou jsem studoval v Ústí nad Labem, obor angličtina.

Co vás přivedlo k tomu, vyučovat angličtinu?

No mně vlastně nic jiného nešlo, nebo takhle: po středoškolských studiích na laboratorního asistenta jsem chtěl studovat chemii. Šel jsem tedy nejdříve na vysokou na chemii i na angličtinu, jenomže jsem zjistil, že neumím absolutně počítat. Moje matematika je prostě bída. Takže jsem nechal chemie a pokračoval dál pouze v angličtině, která mě vlastně začala hrozně bavit, a odjel jsem i na Erasmus do Norska na pět měsíců a byla to paráda.

Učil jste i někde jinde před naší školou?

Učil jsem na soukromém gymnáziu v Dubí u Teplic. Tam jsem učil rok a půl. Nastoupil jsem tam uprostřed svého bakalářského studia na vysoké škole.

Proč jste si vybral naši školu?

Jednoduše: viděl jsem inzerát. Já se totiž hlásil i na Educu do Rybitví, ale tam mi řekli, že už někoho vzali, tak jsem nastoupil sem na potravinářskou. A to jsem si říkal, že to pro mě bude výzva, protože je tu potřeba úplně jiná anglická slovní zásoba, než ve které jsem se doteď pohyboval.

Jste tu spokojený?

Jsem tady spokojený, fakt mě to mile překvapilo. Maturitní i učňovské třídy mám parádní, takže se mi tu opravdu líbí. Hlavně jsem tu spokojený díky mé kolegyni Sněže.

Máte nějaký cíl, kterého chcete dosáhnout?

Je takové jedno učitelské ocenění, jmenuje se to Zlatý Ámos. Věřím si, že jednoho dne ho dostanu.

Jaké máte koníčky ve svém volném čase?

Občas nějaké sporty, jako třeba plavání. Pak sauny a tak podobně. Ale jinak vyloženě nemám nic, čemu bych se přesně věnoval. Rád si něco zahraju, zaspportuju si, ale že bych měl něco, čemu bych se pravidelně věnoval, to ne. Spíš ta angličtina je takový můj koníček, protože ji neberu jako práci.

Co vám nejvíce chutná ve školní prodejně?

Věnečky. Jednoznačně věnečky, dobré jsou i slané uzly.

Nikola Tomášová a Klára Vochozková

SCARY PLACES IN THE CZECH REPUBLIC

Hi guys, welcome to another English article in our new edition of the school magazine. Today we take a look on the scariest places in Czech Republic, so I hope you're ready for some frightening stuff.

LES BOR OR BRANIŠOVSKÝ LES

The forest is located on the edge of České Budějovice. A lot of scary events are connected to him. Many people have testified that they have heard strange sounds and footsteps, seen a dark apparition, or been accompanied by red flaming eyes while visiting the forest. The most haunting tragedy took place here during the previous regime, when the forest served as a military area. During the changing of the guard at night, the soldiers saw their colleague transform into a strange being. They got so scared that they started shooting at each other. Three soldiers were left dead on the spot after the shooting. The last of them was taken to a military hospital with serious injuries, where he also died shortly afterwards. Before his death, however, he managed to speak about his shocking experience. But no one believed him, even though his hair turned completely gray during that one night.

HŘBITOV BLÁZNŮ

Dark history is connected to the cemetery in Prague's Bohnice, where the bodies of victims of the First and Second World Wars and patients from the adjacent psychiatric hospital are located. In the southern part, mentally ill rapists and murderers are buried and it is a place with a very gloomy atmosphere. The murderer of the prostitute Otýlie Vranská is allegedly buried here, whose body was cut into pieces in 1933 and sent in suitcases by post. Furthermore, the unmarked grave of the Sarajevo assassin Gavrilo Princip is supposed to be located here. Due to its spooky potential, the Cemetery of Fools is a popular destination for ghost hunters, who have noticed frequent temperature and electromagnetic fluctuations here. They are said to be caused by the souls of the dead, who wait over their graves for their loved ones to come to mourn them. In the 1980s, the cemetery was the scene of Satanic rituals.

JESKYNĚ BÝČÍ SKÁLA

The Býčí skála in the central part of the Moravian Karst is also shrouded in legends. This is a place that was dedicated to ritual murders in the Bronze Age and perhaps even earlier. In the 19th century, Dr. Jindřich Wankel discovered the so-called Hallstatt burial from the 5th century BC. The deceased grandee was to be followed to the other world by 40 girls, servants and horses. While the body of the deceased was burned at the stake, the women were tortured and the horses hacked to pieces. According to the story, a procession of unfortunate souls comes out of the cave during dark nights and returns at dawn. In the vast cave complex, singing, shouts and calls are also said to be heard, or lights suddenly appear. Negative energy radiates intensely from the cave, which will completely deter more sensitive people from visiting.

Anežka Kazilová

INTERAKTIVNĚ O DRUHÉM ODBOJI

S mými spolužáky z P1. D jsme byli v září v Institutu Paměti národa a už po příchodu do jeho prostor, které se nacházejí v Machoňově pasáži, jsme byli mile překvapeni, jak se jeví velmi moderně a sympaticky.

Po začátku programu jsme se dozvěděli něco o druhém odboji (to je odboj proti nacistům) a do trojice jsme dostali jeden tablet a dva telefony, které jsme používali během první části programu, a troje sluchátka k poslechu interaktivních ukázek.

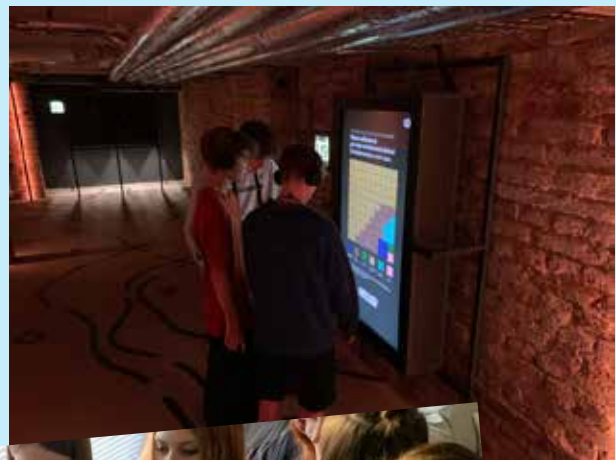
Po projití veškerých úkolů a příběhů od pamětníků jsme se po malé přestávce přesunuli do jiné místnosti a začala druhá část programu, kde jsme měli za úkol odhalit tajemství rodiny, která ukrývala v tajné skrýši parašutistu Jiřího Potůčka.

Povídali jsme si ovšem i o důležitých událostech v druhé světové válce a přiřazovali pojmy k jednotlivým rokům. Celkově bych tento program hodnotil velmi pozitivně nejen z toho důvodu, že to bylo zajímavé, ale taky protože autoři výstavy zapojili moderní techniku k předávání informací o druhém odboji. Doporučuji všem, koho baví druhá světová válka a informace o ní.

Stejný program zažily všechny třídy studijních prvních ročníků, tedy i P1. A, P1. B a P1. C.

Jan Machytka

UČITELKY SE PODÍVALY DO ZAHRANIČÍ

Díky programu Erasmus+ se naše učitelky podívaly letos do zahraničí.

O prázdninách zaměřily na dva týdny do Irska, konkrétně do Dublinu, paní učitelky Petra Pešková a Michaela Maňáková.

Kromě intenzivní výuky angličtiny se věnovaly i poznávání irských reálií.

Navštívily tak známé Moherské úseky, město Kilkenny a ochutnaly místní kuchyni, včetně piva Guinness.

Na konci předchozího školního roku vyrazila na dvoutýdenní zahraniční výukový pobyt i druhá učitelká dvojice ve složení Linda Tesařová, Jana Šedivá.

Na rozdíl od kolegyně Peškové a Maňákové vyrazily na jih, na slunný Kypr do města Limassol. I zde byl program obdobný: intenzivní kurz angličtiny a poznávání kyperské přírody a památek.

Na podzim pak vyrazily do zahraničí také paní Lenka Šťastná s paní Ivou Kopáčkovou.

TAJUPLNÁ MÍSTA: ŠKOLNÍKOVÁ DÍLNA (SOUSTRUŽNA)

Zdravím naše čtenáře u dalšího honu po tajuplných místech na naší škole.

V tomto článku si řekneme něco o bývalé soustružně, která dnes již slouží jako dílna našeho pana školníka a najdete ji ve sklepě. Mnozí z vás si jistě říkají, co taková soustružna je.

Je to místnost, v níž jsou soustruhy. Soustružení pak spočívá v obrábění vnitřních nebo vnějších ploch, při kterém obrobek (to, co je soustruženo) koná hlavní rotační pohyb a nástroj, jímž je obvykle soustružnický nůž, pohyb vedlejší (posuvný).

Teď si ale určitě říkáte, co taková soustružna dělala na naší škole. Odpověď je taková, že dříve se na naší škole vyučovalo více předmětů spojených se strojnictvím, a to i prakticky. Znalosti a dovednosti v nich nabyté dále studenti využívali třeba při obsluze nebo opravě našeho slavného školního mlýna a nejen našeho.

Jenže z důvodu, že už na naší škole nejsou žádní mlynáři, se soustružna nevyužívá a soustruhy jsou již dávno ve šrotu. Zbyla po nich ovšem mastná skvrna na podlaze místnosti, upomínající na zašlou slávu soustružení na naší škole.

V dílně jsme objevili velice záhadné předměty, třeba za oknem ve světlíku jsou sudy, které byste si mohli splést se sudy vytaženými z orlické přehrady; ten kdo se zajímá o krimi, určitě ví, co mám na mysli. Záhada, jak se tam tyto sudy objevily a co v nich přesně je, nám nebyla objasněna.

Dále se ve všech čtyřech místnostech poměrně rozsáhlých prostor dílny nachází mnoho předmětů, které jsou již rozbité nebo se již nepoužívají, třeba jako staré logo naší školy. Rozbité předměty spravuje náš pan školník, ale pokud se jich bude objevovat více, je možné, že někdo z nás skončí zamčený ve sklepě a bude pomáhat s opravami.

Vchod do dílny

Jak se chovat při soustružení?!

U vchodu do dílny

Je libo trochu boomerského hi-fi?

POSELSTVÍ TEDY ZNÍ: NENIČTE ŠKOLNÍ MAJETEK!

Nákres nájezdu, který vyrobil pan školník

A tady se onen nájezd zrovna vyrábí

„Orlické“ sudy

Náš editor s historickým měřidlem

Kousek historie

V dílně jsou i rezervní lavice a židle

Olejová skvrna ukazuje na místo, kde stával soustruh

Tady by se vyřádl pan učitel Beran

Naše reportérka s neznámým předmětem

Vítejte ve školníkově království...

Pracovní zátíží

Pod poklopem je jen kohout od kanalizace, poklad se tam neskrývá

*text: Anežka Kazilová
foto: Barbora Štěpánková*

OBRAZEM: PODZIMNÍ ZÁVĚREČNÉ ZKOUŠKY

V září proběhly podzimní závěrečné zkoušky oborů cukrář a číšník, a to nejprve praktické a poté i ústní. Úspěšným absolventům byly předány výuční listy. Gratulujeme!

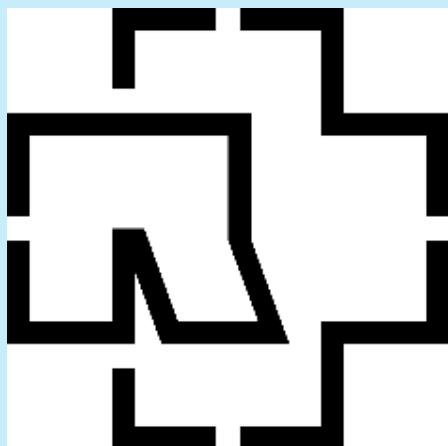

A CO POSLOUCHÁŠ TY?

- Milovníci hudby, máme pro vás skvělou novinku! Školní časopis se rozšiřuje o zbrusu novou rubriku, která přinese do našich stránek trochu toho rytmu!
- V naší nové rubrice se stanete nedílnou součástí i vy! Budu moc rád, když se připojíte a napíšete mi o své oblíbené kapele, zpěvákovi anebo i hudebním žánru.
- Pokud máš zájem, tak se neboj mi napsat na můj Instagram: ondra.duch! Rád s tebou udělám interview o tvé oblíbené kapele, zpěvákovi či žánru.

A KAPELOU DNEŠNÍ RUBRIKY SE STÁVÁ MOJE MILOVANÁ KAPELA...

RAMMSTEIN

Rammstein jsou německou těžkou industriální metalovou kapelou, která spojuje sílu elektrických kytar, baskytary, bubnů a kláves s výrazným zpěvem Tilla Lindemanna. Jejich hudba je silná, hypnotická a provokativní, přitahující posluchače do temného a emocionálního světa. Co dělá Rammstein zvláštními, jsou také jejich dechberoucí živé vystoupení, plná výbuchů a ohně, což činí z každého koncertu nezapomenutelný zážitek. Kapela se nebojí kontroverzních témat a jejich texty jsou plné citů, bolesti, provokace a mnoha dalších prvků. Pro mě nejsou Rammstein jen kapelou, ale vášnivým uměním a živým ohněm hudby, kterou nejen slyšíte, ale i cítíte.

Moje nejoblíbenější písnička a album je:

Ich tu dir weh
z alba Liebe ist für alle da

Ich Tu Dir Weh je naprostá lahůdka, která ztělesňuje všechno, co milujeme na Rammsteinech. Tato skladba je hudební cesta do temného světa touhy a bolesti. Těžké, industriální kytarové riffy a dunivé bicí vytvářejí nekompromisní, pulzující rytmus, který vás chytne za duši a nepustí. Hlas Tilla Lindemanna je zároveň svádívý a hrozivý; přinášející texty se syrovou intenzitou, která vám po těle přinese mrazení.

Menší zajímavost o kapele:

Kapela Rammstein měla velkou filmovou roli ve filmu xXx z roku 2002 s Vinem Dieselem v hlavní roli. Ve filmu vystupují jako oni sami a hrají svou píseň Feuer frei! během akční scény.

Tato scéna se stala ikonickou a přinesla Rammsteinu další popularitu ve světě filmu.

Vřele vám můžu doporučit tuto kapelu a jejich úžasné koncerty! Sám jsem byl už na koncertu v Praze a také v polském městě Chorzów.

Pyšním se i velkou sbírkou nejen alb, ale i plakáty a vlajkou.

Děkuji za pozornost a nebojte se mi napsat o své hudební vášni na můj Instagram:

ondra.duch

Ondřej Ducháč

JAK JSEM ŠLA TEPLICKO-ADRŠPAŠSKOU 33

Dne 16. září se konal 34. ročník pochodu Teplicko-adršpašská 33, jehož historie začíná 3. září 1977 prvním ročníkem, na nějž dorazilo 216 turistů a pro nějž byla plánována krátká 16kilometrová a delší 33kilometrová trasa. Jubilejní 10. ročník přinesl i 50kilometrovou trasu.

Po roce 1996 nastala dlouhá odmlka a znova se vyšlo až posledního září 2006. Od roku 2010 má pochod na starosti Spolek Radost, z.s. Díky tomuto spolku se výběr tras rozšířil o pohádkový dětský les, šestikilometrovou a pětadvacetikilometrovou pěší trasu. Dále přibýly cyklotrasy o délce padesát a třicet tři kilometrů. Každý rok se trasy mění. Snahou je vést všechny trasy alespoň částečně přes Teplicko-adršpašské skály, bohužel je problém s ochranáři přírody, proto jsou trasy docela limitované.

Na startu zaplatíte 50 Kč, za něž dostanete prospekt, který slouží jako mapka s vaší trasou, místo na razítka, a hlavně jako vstupenka do malebných skal, dále dostanete hořické trubičky na cestu a placku s aktuální ilustrací pochodu. Pokud se zaregistrujete dopředu, máte možnost zakoupit ještě za 230 Kč tričko, které je každý rok jiné. Dále na vás po cestě čekají kontrolní stanoviště, kde získáte razítko či kód a výborný koláček nebo burčáček (jen 18+).

Pochod vnímám jako velmi vydařený a doufám, že se ke mně příští rok připojí někdo z vás a budeme společně objevovat krásy této turisty hojně oblíbené oblasti. Pro navnadění přikládám pár fotek.

ig: moni_sezimova

Monika Sezimová

ROZHOVOR SE ŽÁKEM: MATĚJ KŇAVA

Na chodbách naší školy se setkáváte se spoustou sympatických mladých mužů. Ale málokterý z nich umí tak dobře míchat drinky jako Matěj Kňava z 2. A. Přičtěme k tomu Matějův zájem o historii, sportovní zápal (je příznivcem mimo jiné otužování), jeho reprezentaci Potraviny v Olympiádě v českém jazyce a vznikne důvod, proč tohoto studenta oboru číšník vyzpovídat.

Původně jsi studoval maturitní obor, technologii potravin. Co tě vedlo ke změně?

Na původní obor jsem šel jen kvůli donucení rodičů. Když bylo vidět, že se mi studijně nedaří, tak s nimi paní učitelka Srníková (moje tehdejší třídní) promluvila. Rodiče poté svolili, abych přestoupil na učební obor.

Proč sis vybral zrovna číšníka?

Vždycky mě to bavilo, vždy jsem k tomu směřoval. Je to obor, ve kterém jsem se našel. Baví mě práce s lidmi. Třeba kuchařem bych být nemohl; být zalezlý celý den v kuchyni není nic pro mě.

Jaké máš další plány v profesním životě?

Plánuji se věnovat barmanství a také se starat o catering v jedné eventové agentuře, kterou teď spoluzakládám.

A co plány, co týče studia?

Momentálně mi bude stačit výuční list. Ale někdy bych si rád dodělal maturitu dálkově.

Pojďme ke tvému koníčku a práci – k barmanství. Kde tě můžeme jako barmana potkat?

Pracuji v Prostějbaru (na třídě Míru) a v cateringu Barman.cz.

Ví se o tobě, že nejsi zrovna konzument alkoholu. Jak to jde dohromady s barmanským životem?

Nejsem stoprocentní abstinent. Alkoholu se neštítím, svoje drinky ochutnávám. Ale nepiju tím stylem, že bych si dal v hospodě pět piv nebo celý víkend pil v baru vodku s džusem.

Mícháš i nealko drinky?

Také, ale více mě baví alkoholické drinky. Nealkoholické jsou často lehce o ničem.

Jaký drink je tvůj nejoblíbenější?

Negroni – drink s ginem, červeným vermutem a campari a pomerančovou kůrou.

Jaký nejšílenější drink jsi kdy umíchal?

Byl to takzvaný cloumák, který obsahuje prakticky celý barový inventář, přál si to jeden zákazník. Ochutnal jsem si to a bylo to... no... zajímavé.

Ty máš jako koníček historii. Co tě na ní zajímá a jak jsi k tomu přišel?

Přišel mi zajímavý příběh parašutistů z paravýsadku Anthropoid. Provedl jsem rozhovor s historikem Eduardem Stehlíkem, vyjednal jsem si přístup do pražského archivu, byl jsem na všech místech spojených s Anthropoidem, ta jsem také fotograficky zdokumentoval. Pak jsem rozpracoval něco jako skriptu. Teď bohužel nemám čas se tomu dále věnovat.

Co tě na této škole štve?

Vadí mi přístup některých učitelů. Pak občas to, co všechno se musíme učit, ale to je spíš chyba systému.

A co naopak na škole oceňuješ?

Velmi dobrý přístup některých učitelů, možnost mimoškolních akcí (lyžák, turisťák, soutěže...). Pak i možnost dalšího vzdělávání (např. baristický či barmanský kurz).

Na závěr něco lehce osobního. Máš rád tetování. Plánuješ v něm pokračovat?

Chci mít potetované obě ruce, obě nohy – přesné motivy nemám ještě vymyšlené. Za rok a čtvrt, co jsem s tetováním začal, jich mám už patnáct.

Chceš čtenářům Klásku něco sdělit?

Jděte si za svým snem.

jpr

OBRAZEM: PŘEDÁVÁNÍ MATURITNÍCH VYSVĚDČENÍ

V září se dostavili do školy „podzimní“ maturanti. Ti, kteří byli úspěšní, si pak následně převzali při slavnostním předávání maturitní vysvědčení.
Gratulujeme!

foto: marika hlínová

MÓDNÍ ČETNICTVO

Jana Šedivá

Naši květinu Janču jsme musely trochu přemlouvat, aby nám poslala svůj outfit, ale naštěstí se nám to podařilo a můžeme se tak pokochat nejen outfitem a krásným úsměvem paní učitelky, ale také výhledem.

Nikdy bychom neřekly, že červená a fialová jde k sobě, ale naše Janička nás mile překvapila, ostatně není tajemstvím, že paní učitelka nosí barvičky hodně ráda (nebo si to aspoň myslíme :D).

Ledvinka je velmi praktická, černá se hodí ke všemu, jak je nám všem známo. Letní šatičky, které mají nám neznámé vzory, blondýnce Janičce také sluší, sportovní boty a sluneční brýle patří ke každému turistovi. Každopádně hodnotíme paní učitelku **10/10!**

Daniel Kurečka

This school year a hot new bombshell teacher enters to Potravina! Pan učitel Daneček dal do tohohle outfitu passion i energy. No pane učiteli, nejenže rozumíte anglickému jazyku, ale rozumíte také módě a co je chic. Vaše outfity jsou jako z nástěnky Pinterestu.

Žehlička by se vám možná i hodila, ale za to moc bodíků neubereme. Carga jsou hodně cool, bílé tričko klasika, vestička tomu dodává šmak a boty jsou samy o sobě stylové.

Barvičky jste sladil velmi dobře a konečné rozhodnutí je **9,5/10.**

Neznámá slečna

Slečně z prvního ročníku jsme slíbily, že neodhalíme její identitu.

Vrhne se na hodnocení, topík ve stylu (jak jinak), baggy džíny jsou v téhle době jasná volba a kabelka tomu dodává lehký nádech elegance.

Musíme uznat, že postavičku má jako Victoria's Secret Angel, fit obvyčejnej, ale jak se říká, v jednoduchosti je krása, a naše prvanda je si toho vědoma. Bohužel nevidíme stylové boty. Konečný rozsudek je **9/10**.

P. S. Doufáme, že ti babička nezašije ty díry v džínách.

Honzá S.

Další pán na řadu je Honzík. Pózu jak z katalogu Zary hodně ceníme, ale doufáme, že sis pak opucoval pozadí, abys na něm neměl nepořádek. :D

Tričko má barviček jako malířská paleta, ale díky tomu uvidíme mladíka i v nejtmařejších částech školy. Tepláčky dopřijemna a do pohodlí, hlavně to pohodlí do školy, že...

Přezůvky! Klobouk dolů, že mladý pán dodržuje školní řád a přezouvá se.

Řetízek s křížkem tomu dodává vibe Doma Toretta z Rychle a zběsile. Tetování je hodně cool, celkem Zmijozelův dědic, co? Fešáka hodnotíme **8/10**.

Izabela Veselá, Marcela Hunková

ANKETA

Co si myslíte o tom, že nemáme vlastní jídelnu?

Alexandra Kollárovičová, P2. B

Je to na nic, samozřejmě. Chtělo by to mít vlastní jídelnu, jelikož když jsou odpolední hodiny, tak je to bez jídelny na houby.

Michaela Bittnerová, 1. NS

Nelíbí se mi to. Jako člověk, který je na intru, bych jídelnu poblíž školy uvítala.

Adam Jeřábek, 1. D

Asi to nijak neřeším, za mě je to dobré.

Jaroslav Praisler, učitel

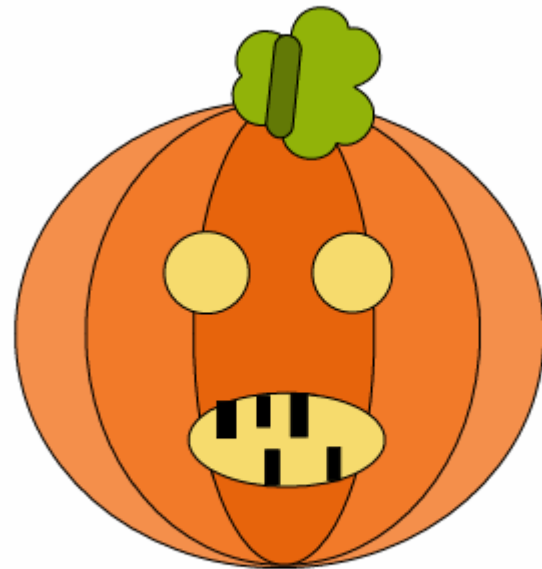
Je to docela neuvěřitelné, že několik škol v centru města je zcela bez jídelny. Kromě naší školy je to elektrotechna a konzervatoř. Myslím, že by s tím měli krajští politici začít něco dělat. Kdybych byl jimi, pokusil bych se udělat centrální jídelnu například v Grandu.

To bylo pěkné, ne?

VÝTVARNÁ PŘÍLOHA

Výběr prací na téma Halloween na hodinách ICT
pod vedením paní učitelky Haklové

ŠKOLNÍ HYMNA

Naše žákyně Eliška Pavlišťová z 2. B napsala návrh školní hymny. Zatím vidíte text, ale už se jí v hlavě rodí i melodie...

Naši školu představíme písničkou,

projdeme Potravinou celičkou,

naš školník pozdraví (AHOJ!),

v tu chvíli zazvoní,

hezký den začíná.

Dobrý den

Good morning

Guten Tag

Jsem zase ve stresu, už víc fakt nesnesu,

nemusíš se vůbec bát.

Ta naše Potravina pardubická, dle našich známek a všech

poznámek,

je škola, která není vůbec lehká, ale každý z nás to

vždycky dá.

Chemie, bižule a fyzika, to vše pro nás věda veliká a já

vám zaručím, že vás to naučím, kolega pravdu má.

Německo, Itálie, Anglie,

to zdejší student zažije.

Eliška Pavlišťová, 2. B

KRESLENÝ VTIP

„Má-chan“ aneb Český básník po pár letech v zemi vycházejícího slunce.

autor: AH-23

VÝZVA

HLEDÁME DALŠÍ! KDO BY SE CHTĚL
K NÁM PŘIDAT, NECHŤ NAPÍŠE NA E-MAIL!

CASOPIS@SPSPAS.CZ

PÍŠEŠ? MALUJEŠ, KRESLÍŠ, FOTÍŠ, TVOŘÍŠ
KOMIKSY? NEVÁHEJ A PŘIDEJ SE K NÁM!
NAPSAL(A) JSI NĚCO ZAJÍMAVÉHO, NAKRESLIL(A)
JSI OBRÁZEK A CHCEŠ SE O NĚJ
PODĚLIT S OSTATNÍMI? RÁDI TO ZVEŘEJNÍME,
STAČÍ SE
NÁM OZVAT.

Redakční kruh:

Anežka Kazilová – šéfredaktorka

Barbora Štěpánková – fotoreportérka

Marika Hlínová – fotoreportérka

Izabela Veselá, Marcela Hunková – módní redaktorky

Anežka Fantová – redaktorka ankety

Nikola Tomášová, Nikola Vochozková – redaktorky rozhovorů

Ondřej Ducháč – hudební redaktor

Jaroslav Praisler – editor